

435

honom något motstånd, och som han med sin nos inträngt i min venstra sida och der gnagt så länge, till dess han kom till hjertat, som han uttryckte och förde bort med sig. Häraf kände jag en så häftig smärta, att min sömn afbröts, och jag vaknande plötsligt förde min hand till sidan för att känna, om intet fanns der; men, då jag icke befann mig illa, gjorde jag narr af mig sjelf för det jag känt efter. Hvad betyder väl således detta? Dylika och än mera fasaväckande drömmar har jag ofta sett, utan att derföre den minsta olycka i verlden händt mig. Bry dig fördenskull icke om drömmen, utan låt oss endast tänka på att njuta af vår kärlek."

När den unga flickan, som redan var ganska uppskrämd af sin dröm, hörde hans ord, blef hon det ännu mera; men för att icke förorsaka Gabriotto någon bedröfvelse dolde hon, så mycket hon kunde, sin fruktan. Men, ehuru hon erfor nöje af att stundom kyssa och omfamna honom och äfven af honom famntogs och kysses, var hon likväl ängslig utan att veta för hvad, såg honom oftare, än hon brukade, i anletet, och blickade då och då kring i trädgården för att se, om någon svart skepnad skulle framkomma någonstädes ifrån. Medan de ännu så suto, drog Gabriotto en djup suck, omfamnade henne och sade: "O ve, mitt älskade hjerta, hjälp mig! Jag dör!"; och vid dessa ord föll han tillbaka på ängens gräsmatta. När flickan såg detta, lyfte hon åter upp honom, lade honom i sitt sköte och sade nästan gråtande: "Ack, min ljuvve beherrskare, hvad fattas dig då?" Gabriotto svarade icke, utan pustade blott under stark svettning och skildes efter en kort stund ur detta lifvet.